

TUINPARK

NIEUWE LEVENSKRACHT

EEN HISTORISCH OVERZICHT

1933 NIEUWE LEVENSKRACHT 2008

Met enige trots presenteren we u een uniek stuk historie van tuinpark "Nieuwe Levenskracht".

Ons tuincomplex bestaat dit jaar 75 jaar.

Dat er in 75 jaar enorme ontwikkelingen zijn geweest spreekt vanzelf. Er is echter één tuinder, die alles vanaf het eerste uur heeft meegemaakt, namelijk onze ex-voorzitter Toon Stelling.

Natuurlijk zijn zijn verhalen over vroeger een lust om naar te luisteren.

We hebben hem gevraagd of hij zijn herinneringen voor ons op papier wilde zetten.

Hij was daartoe gaarne bereid. Deels puttend uit oude clubbladen en jaarverslagen en deels puttend uit herinneringen heeft hij een lijvig boekwerk geschreven.

U zult een goede indruk krijgen van 75 jaar tuinieren op volkstuincomplex Nieuwe Levenskracht.

We hebben de teksten over getikt en gelardeerd met foto's.

We bedanken Toon voor het vele werk en wensen iedereen veel leesgenot en een heel fijn jubileumjaar.

De geschiedenis van de Amsterdamse volkstuin is met toestemming overgenomen van de website van de Bond Van Volkstuinders.

Greet en Ab den Hartoog

Diemen, juni 2008

DE GESCHIEDENIS VAN DE AMSTERDAMSE VOLKSTUIN

Volgens Van Dale is een volkstuin "een klein lapje grond, van overheidswege beschikbaar gesteld, waarop door de stadsbewoners voedings- en siergewassen worden geteeld (voor vermaak of als bijvoeding)". Men kan zich afvragen of deze omschrijving volledig is. In ieder geval geeft het wel het belangrijkste aspect weer, te weten "het tuinieren". Als men een volkstuin wil huren zal men zich er dus terdege van bewust moeten zijn dat de tuin op de eerste plaats komt. Volkstuinen is een actieve recreatie waarbij de werkzaamheden zich niet alleen beperken tot de eigen tuin, maar zich uitstrekken tot het terrein van de gehele tuingroep. De hedendaagse volkstuin is een vrij modern verschijnsel, maar de behoefte waaraan zijn ontstaan is toe te schrijven, is veel ouder. Het begin van de moderne volkstuin in Amsterdam sluit direct aan op het werk van de uit 1784 daterende "Maatschappij tot het Nut van het Algemeen". Eén van de middelen, waardoor het "Nut" de belangen van de arbeidende klasse trachtte te bevorderen, heeft jarenlang bestaan uit tuingrondverhuur aan "werklieden en daarmee gelijk te stellen personen". Arbeiderstuinen werden uitgegeven tegen matige huur - een noodzakelijke voorwaarde - met de bedoeling, dat de grond door de gebruikers in hun vrije tijd zou worden bewerkt, voornamelijk voor de teelt van aardappelen en groente voor de eigen consumptie. De uitgifte van deze tuinen had dus een economisch doel, verhoging van het gezinsinkomen van de gebruikers, ofschoon men ook altijd wel oog heeft gehad voor andere gunstige gevolgen van het bezit van een tuin.

Foto: Koninklijk Bezoek aan Amsterdam. Levendige belangstelling van de Hooge Vorstelijke Gasten voor de Volkstuintjes "Ons Lustoord". H.M.de Koningin Wilhelmina, Z.K.H. Prins Hendrik en H.K.H. Prinses Juliana sloegen aandachtig en met veel genoegen het amateurtuinieren en kweken gade.

Toen de oorlog in augustus 1914 uitbrak was het terstond al duidelijk, dat de voedselvoorziening in Nederland moeilijkheden zou gaan ondervinden. Naarmate de oorlog vorderde, werd de lijst van levensbehoeften die alleen op distributiebonnen verkrijgbaar waren, langer en werd het voedselgebrek steeds nijpender. Onder die omstandigheden moet bij de gemeente Amsterdam de gedachte opgekomen zijn om grond, die niet direct voor andere doeleinden nodig was, te gaan gebruiken voor de teelt van voedingsmiddelen om daardoor de voedselproductie te verhogen. Al spoedig na het begin van de exploitatie van de gemeentelijke volkstuinten vormden zich groepen voor de behartiging van de gemeenschappelijke belangen, welke de tuinders bleken te hebben. Daarvoor was contact nodig met gemeentelijke instanties en dit zou het best in georganiseerde vorm kunnen geschieden. Op 18 augustus 1917 was de oprichting van de Bond van Volkstuinders dan ook een feit.

Het jaar 1921 was een keerpunt in het gebruik van de volkstuinten. Aangezien er geen direct voedselgebrek meer was, veranderde het karakter van de volkstuin steeds meer in een recreatietuin. Alleen rondom de Tweede Wereldoorlog was de volkstuin nog van grote betekenis voor de voedselproductie. Bij de Duitse capitulatie in mei 1945 verkeerden de volkstuinten in een ontredderde toestand. Vernieuwing was nodig, omdat de tuinen gedurende de oorlogsjaren noodgedwongen gebruikt waren voor de productie van voedingsmiddelen, maar, nu de voedselvoorziening langzamerhand verbeterde, weer ingericht werden voor recreatie t.b.v. het gehele gezin. Ook deze recreatietuin heeft in de loop der jaren regelmatig een ander aanzien gekregen. Als reactie op de voedselschaarste in de oorlog gingen veel tuinders over tot de aanleg van een siertuin. Vervolgens kwam er een periode waarin "het kruidenhoekje" opgang deed en thans heeft menig volkstuinder weer een deel van zijn grond "opgeofferd" voor een moestuin. Het natuurvriendelijk tuinieren neemt eveneens hand over hand toe.

75 JAAR NIEUWE LEVENSKRACHT

Van tuingroep voor werkelozen tot één van de mooiste tuinparken van ons land. Medeschoffelaars: "Nieuwe Levenskracht" 75 jaar oud, of moet ik schrijven jong. Wanneer u de leeftijd erbij optelt waarop de meeste van ons zijn gaan tuinieren op ons park, dan kunt u zich voorstellen dat er nog maar weinig mensen over zijn, die mee kunnen praten over hoe het begon en hoe het in al die jaren toeging in onze vereniging.

Mijn ouders zijn in 1934 neergestreken op ons park. Ik was toen een hummel van 1 jaar oud. De initiatiefnemers van dit boekje hebben mij gevraagd een stukje geschiedenis over "Nieuwe Levenskracht" te schrijven en daar wil ik graag gehoor aan geven.

Ik zal proberen een beeld te geven van de afgelopen 75 jaar en hoop dat iedereen veel leesplezier beleeft aan dit historisch overzicht van ons tuincomplex.

Toon Stelling

Op 3 mei 1933 in een café op de Middenweg begon het. Jan Vroegop, voorzitter van de Bond van Volkstuinders en een zeer sociaal voelend mens, opende de vergadering, die belegd werd om een tuingroep in de Watergraafsmeer op te richten, die uitsluitend bevolkt zou worden door werkelozen, en aldus geschiedde.

Jan Vroegop

De naam "Nieuwe Levenskracht" kwam voort uit de gedachte, dat mensen die lang werkeloos zijn, verpauperen. Door het bezig zijn op een volkstuin, zou men weer nieuwe levenskracht opdoen.

De kleuren van onze vlag hebben daar ook mee te maken. Het rood staat voor arbeid, het wit voor vrede en het groen voor de natuur. Daar de werkelozen aangewezen waren op maatschappelijke steun, bedroeg hun inkomen slecht f 9.-- in

de week. Voor de grondhuur betaalden zij 2 cent per m². De contributie bedroeg 10 cent per week. Voor het aanschaffen van zaden en gereedschap konden zij renteloze leningen krijgen, die zij met een paar centen in de week af konden lossen.

De huisjes werden gebouwd van sloophout en kisten. Ondanks de armoede hadden de mensen enorm veel plezier in hun nieuwe bezigheid. Langzamerhand werden de hutten van het begin, toch nog aardige huisjes, die natuurlijk niet te vergelijken zijn met de huisjes die nu gebouwd worden. Men stelt nu veel hogere eisen. Waterleiding, toilet met doorspoeling, butaangas, radio, t.v., verlichting op accu, doucheceel enz. dat was niet aanwezig.

Over het hele complex waren ongeveer een 15-tal gemeenschappelijke kranen, daar moest men water tappen.

Ondanks deze vele tekortkomingen waren er toch veel tuinders, die zomers op de tuin woonden. Zij moesten dan wel hun hele hebben en houden van huis meenemen en daar bedoel ik dan mee tafels, stoelen en bedden enz.

De tuinen waren over het algemeen hetzelfde ingericht. Het huisje in het midden van de tuin en 2 meter uit de slootkant. In het midden van de tuin liep een pad, dat gemaakt werd van stukgeslagen dakpannen, mosseldoppen, zand enz.

Voor 90% waren de tuinen beplant met aardappelen, groente en fruit. Slechts 10% werd beplant met bloemen en sierbomen.

Het enige verenigingsgebouwtje dat er stond, was een houten schuur, die bij de ingang van de

Oosterringdijk stond. Het werd gebruikt door de inkoopcommissie. Een overblijfsel daarvan is het middengedeelte van het jeugdthunk.

Daar er geen clubhuis op ons complex was, werden de vergaderingen van het bestuur bij de bestuurders thuis gehouden.

Voor de ledenvergaderingen werd meestal een zaal gehuurd, b.v. bij de gebouwen "Archipel" en "het Kraaiennest".

Er is ook een periode geweest, dat men gebruik maakte van een onderstuk op de Kramatweg, dat verbouwd was door een aantal tuinders. Daar werden dansavonden georganiseerd enz.

Vanaf het begin tot nu is er altijd veel aandacht besteed aan ontspanning. Daar was vroeger nog meer behoefte aan dan nu.

gemeenschappelijke
waterkraan

Waar nu het openlucht theater is en de tuinen rond de pergola zijn, was vroeger een grote speelweide, waarop voetbal kon worden. Alle activiteiten die buiten uitgevoerd konden worden, vonden daar plaats.

In 1943 maakte de Duitse bezetter een einde aan al die leuke dingen. Zij hadden niet alleen een aantal joodse medetuinders uit ons midden gerukt, maar vonden

het ook nog nodig om alle huisjes te laten verdwijnen.

Om schootsveld te verkrijgen, moesten alle huisjes tot 100 meter uit de Oosterringdijk gesloopt worden. Ook alle bomen moesten verdwijnen. Het materiaal van de huisjes mocht opgestapeld worden tot 1 meter hoog, dan kon het later weer opgebouwd worden.

Bij velen is daar niets van gekomen, want het hout verdween in de

noodkachelstoves van de Amsterdammers, die om ons heen woonden. Dat gebeurde ook met de aardappels en de groente, die er nog op de tuin te vinden waren. Om te voorkomen dat alles verdween, werd er door twee tuinders voor een paar gulden in de week wacht gelopen.

Na de oorlog zag "Nieuwe Levenskracht" er vreselijk uit, vele tuinen waren verwaarloosd en er stond bijna geen boom meer overeind. Geld dat er nodig was om de zaak weer op te bouwen, was er niet. Daar kwam nog bij dat tientallen tuinen onderverhuurd waren. Al met al een hopeloze taak voor het toenmalige bestuur en de tuinders, die ons park weer op wilden bouwen.

Met enorm veel wilskracht werd de zaak weer op poten gezet. Al het werk werd op vrijwillige basis uitgevoerd. Verplicht algemeen werk bestond toen nog niet.

Dat werd pas in 1949 ingevoerd, 4x 1½ uur. Bij het niet nakomen van deze verplichting werd er een boete geheven, die gebaseerd was op de oppervlakte van de gehuurde tuin, nl. 1 cent per m². Dat kwam neer op ongeveer f 3,- per werkbeurt. Over inhalen werd niet gesproken.

Vele jaren heeft het geduurd voordat

"Nieuwe Levenskracht" er weer wat ordentelijk uitzag.

Om de tuinders van een natje en een droogje te voorzien, werd er op de plaats waar nu de compostbak van de vereniging is, een houten keet geplaatst van

ongeveer 3 x 4 meter, die dienst ging doen als kantine. Daar werd uitsluitend koffie, thee en limonade geschonken. Het werd beheerd door een damescomité. In het begin van de jaren 50 was het in de vereniging nog steeds armoede troef. Contributieverhoging was in die jaren niet aan de orde, want de mensen

verdienden nog te weinig. Er was geld nodig voor de waterleiding, een clubhuis, een inkoopgebouw en voor de beplanting van ons park.

Het heeft vele jaren geduurd voordat er in elke laan een waterleiding lag. De gelden die daarvoor nodig waren, werden geleend van de Bond of bij een goed bij kas zittende medetuinder. Door het middenpad liep een eterniet leiding, die vierduizend gulden heeft

gekost.

Een aantal jaren later, toen veel tuinders het wat beter kregen, wilden zij water in de huisjes hebben en dat gaf de nodige problemen. Er moesten gaten in de leiding geboord worden om de aansluitingen te maken. Dit niet alleen, maar ook de koperen leidingen die met sokken aan elkaar zaten, gaf de technische commissie enorm veel werk. Elk jaar weer was het raak, een groot aantal lekken, die gerepareerd moesten worden.

De tuinders die aangesloten waren op de waterleiding, betaalden in die tijd f 5.-- watergeld en had men een closet, dan werd het een tientje.

Aan de grote speelweide werd weinig gedaan, daar was men nog niet aan toegekomen. De tuinders die nog een stukje grond wilden hebben om aardappelen op te verbouwen, konden daar 100 m² huren. Dat bracht nog wat extra geld in het laatje.

In 1950 kwam een creatieve bestuurder met het idee om van de speelweide een gedeelte te gebruiken voor een openlucht theater. De rest zou speelweide blijven en er was nog voldoende plaats voor een clubhuis. Een geweldig plan, maar de Bond gooide roet in het eten. Er was een kleine speelweide en op de grond die over was, moesten 7 tuinen komen. Het aanleggen van het openlucht theater was een enorme klus. Werkelozen waren er in die tijd niet meer, het graven van de vijver (wat met de hand moest gebeuren) en het aanplanten, alles moest in de vrije tijd en op vrijwillige basis gebeuren. Maar alles is er gekomen.

Toen het klaar was, werd er dankbaar gebruik van gemaakt door de toneelvereniging, verschillende optredens van muziekkorpsen enz. Het was voor velen een hele belevenis om deze avonden mee te maken.

In 1950 werd er door de bouwvakkers in de vereniging ook een begin gemaakt met het bouwen van een nieuw inkoopgebouw. Dit werd gebouwd bij de hoofdingang aan de Oosterringdijk.

In 1952 werd dit gebouw feestelijk geopend. Het was een juweeltje en het eerste gebouw waar "Nieuwe Levenskracht" trots op kon zijn.

Het kantoortje van dit gebouw werd in het begin gebruikt als bestuurskamer, want we waren nog steeds niet in het bezit van een clubhuis. Dat kwam een jaar later.

Daar het bouwen van een nieuw clubhuis niet te betalen was, kwam men op het idee om de oude inkoop, die bij de kleine speelweide stond, te verbouwen. Het enige dat intact bleef, was het puntdak. De rest werd gesloopt en opnieuw

opgetrokken. Het was een leuk clubhuisje, waar heel wat gezellige uren zijn doorgebracht. Maar het werd te klein, er moest een groter clubhuis komen. Dit werd in het begin van de jaren 60 gerealiseerd. Ook toen speelde weer de grote vraag: "Waar moet het geld vandaan komen?" Een clubhuis dat door een architect getekend was, was niet op te brengen en men zag het al somber in. Daar kwam verandering in, toen er voor ruim

f 1.000,-- een directiekeet van 6 bij 16

meter werd aangeboden. De keet moest dan wel gesloopt en opgehaald worden.

Een aantal vrijwilligers werden daarmee belast en zo kon er met de bouw van ons huidige clubhuis begonnen worden.

De mensen, die hier aan hebben meegewerkt, waren overdag niet beschikbaar om de eenvoudige reden, dat zij de kost moesten verdienen en een baas hadden.

De werkzaamheden werden voornamelijk uitgevoerd op de vrije zaterdag en zelfs op de zondagen werd eraan gewerkt. En het enige wat daar tegenover stond, was een gratis kopje koffie en 's middags een biertje. Heel veel dank zijn wij aan deze noeste werkers verschuldigd.

Toen het clubhuis feestelijk geopend werd en het een tijdje in gebruik was, bleek het nog te klein te zijn. Om de zoveel tijd werd er een stukje aangebouwd of vernieuwd. Met het resultaat van wat er nu staat. Een prachtig clubhuis waar door velen dankbaar gebruik van wordt gemaakt.

Wat verder in de jaren 50, toen de mensen wat meer gingen verdienen, hadden de meeste tuinders geen behoefte meer om aardappels en groente te verbouwen. De nutstuinen verdwenen en daar kwamen de siertuinen voor in de plaats.

De appel- en perenbomen moesten plaats maken voor coniferen en andere siergewassen. Daardoor werd ons park steeds mooier.

Maar niet alleen de tuinen hadden een verandering ondergaan, ook aan de huisjes werd meer aandacht besteed, zij werden steeds comfortabeler.

Het oliestel moest plaats maken voor het gasstel. Bijna elke tuinder werd aangesloten op de waterleiding. Daardoor kon de kist, waaronder een emmer of wasketel geplaatst was om onze behoefte te doen, verdwijnen en plaats maken voor een toilet, dat doorgespoeld kon worden.

De septic tank was dan wel verplicht. Wanneer de septic tank niet in orde was, dan kreeg men geen slaapprokking.

In 1953 werd de eerste tuinkeuring na de oorlog gehouden. De eerste prijs was een boek, de tweede prijs een waardebon van f 3,50 en de derde prijs een waardebon van f 2,50.

In 1954 moest het toenmalige bestuur weer uitzien waar de centen vandaan moesten komen om

Want de oude houten van het eerste pad verrot en moest de leden was er ook Bond kregen wij een werd gebouwd door hij feestelijk geopend Daar ons park in de

drukker bewoond werd, was er behoefte aan een telefooncel. Deze werd geplaatst in een laantje, dat naar de Oosterringdijk toeliep. De aansluitkosten waren f 40,--.

Het 25-jarig jubileum in 1958 werd, voor die tijd bijzonder leuk, gevierd. Er was een receptie in de Meerhoek en een feestavond in het Bavohuis. De eerste tentoonstelling was in een tent op de speelweide plus de vele activiteiten, die georganiseerd werden door de jeugd- en ontspanningscommissie.

In 1959 werd pas het laatste stuk grond van de grote speelweide in gebruik genomen. Er kwamen 7 tuinen bij en een groot middenstuk, waarop de pergola is gebouwd. Nu voor velen een lust voor het oog.

Het ging steeds beter met "Nieuwe Levenskracht" en zijn bewoners, totdat de vreugde voor een aantal tuinders verstoord werd, omdat zij verplaatst moesten worden.

een nieuwe brug te bouwen. brug, die in het verlengde lag vanaf onze hoofdingang, was vernieuwd worden. Geld bij toen niet te halen. Van de renteloze lening en de brug een aannemer. In 1954 werd door de Bondsvoorzitter, zomermaanden steeds

De gemeente had grond nodig voor de sintelbaan en Zeeburgia. De voetbalvereniging moest een aantal terreinen afstaan. Daarvoor in de plaats kregen zij een stuk grond van onze vereniging. De tuinders die op deze grond hun hobby uitoefenden, konden opnieuw beginnen. Op een andere plaats op ons park, of op het stuk grond dat "Nieuwe Levenskracht" erbij kreeg, tegen de Oosterringdijk aan. Omdat er op dat gedeelte allemaal nieuwe huisjes kwamen te staan en er uitsluitend siertuinen werden aangelegd, was dit een aantal jaren de etalage van ons park. Het werd ook wel de Goudkust genoemd. De mensen, die daar met heel veel plezier waren begonnen, wisten toen niet dat zij tien jaar later weer moesten verdwijnen, nu voor de ringweg. Maar liefst 50 tuinen werden ons afgenomen, heel triest temeer omdat het in de periode gebeurde, dat wij ons 40-jarig jubileum vierden.

slopersbal velt huisjes

Gelukkig werden de verdreven tuinders schadeloos gesteld en konden zij op een nieuw complex in Noord weer opnieuw beginnen. Een aantal van hen zijn op ons complex gebleven, zij hadden vanzelfsprekend voorrang op de kandidaat-leden.

Een schaduw was over ons complex gegleden, maar wij waren blij dat niet het hele park moest verdwijnen. Zoals bij "Rust en Vreugd", "Tuinwijk" een vrij complex, "Egazan" en "de Molen".

De ringweg, waar velen van ons nu gelukkig mee zijn, daar moesten heel wat volkstuinders de tol voor betalen.

Het inkoopgebouw, waar zoveel vrije uren aan gewerkt was en 20 jaar dienst had gedaan, viel ook onder de slopershamer. Daarvoor kwam in de plaats de inkoop die er nu staat.

Ondanks dat wij gedwongen afscheid moesten nemen van ruim 40 tuinders, hebben wij het 40-jarig jubileum op gepaste wijze gevierd.

Er is enorm veel veranderd in al die jaren. Vroeger kwam de bakker, de melkboer, een groenteman, een slager en zelfs een kruidenier op de tuin. Dit was enorm leuk. Nu stappen wij in de auto en moeten naar de supermarkt om onze boodschappen te halen en staan dan soms een kwartier in de rij om van ons geld af te komen, maar ook dat went.

een ravage

In 1981 werd de vereniging weer voor een voldongen feit gesteld. Wij moesten op korte termijn beslissen of wij in aanmerking wilden komen voor riolering op ons park. Dat kostte ons niets, dit werd gesubsidieerd door de overheid.

Op een buitengewone ledenvergadering werd besloten, dat wij dit aanbod niet konden laten lopen. Wij gingen akkoord. De hele klus moest binnen twee maanden geklaard zijn, anders verviel de subsidie. Alle paden moesten open voor het hoofdriool, dat door een aannemer uitgevoerd werd.

Het graafwerk en het aanleggen van de rioleringsbuizen op de tuinen moest door de tuinders gebeuren, een enorme klus, die in nog geen twee maanden rond was. De septic tank kon gesloopt worden, want "Nieuwe Levenskracht" was aangesloten op het riool.

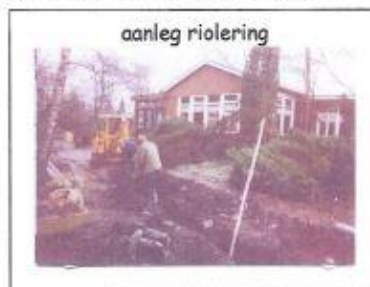
Veel dank zijn wij verschuldigd aan de mensen, die deze operatie geleid hebben.

Ons 50-jarig jubileum in 1983 werd op grootse wijze gevierd, want "Nieuwe Levenskracht" was uitgegroeid tot één van de mooiste tuingroepen van ons land. Ons park lag er geweldig mooi bij. De gebouwen waren opgeknapt, de twee toegangen waren van nieuwe hekken voorzien en bij het jeugdhonk was de toiletgroep geheel vernieuwd.

De festiviteiten begonnen met een receptie in ons clubhuis, die druk bezocht werd. In de maand juli stond er op de speelweide een enorme tent, waar 14 dagen lang elke dag wat te doen was. Een geweldig feest wat afgesloten werd met een hele mooie tentoonstelling.

Onze vereniging raakte al behoorlijk op leeftijd en als er iets te oud wordt dan komen er gebreken. De waterleiding waarvan het eerste gedeelte al zo'n 48 jaar in de grond zat, moest nodig vernieuwd worden. Op verzoek van uw bestuur is de Bond met de gemeente gaan praten om te zien of het misschien mogelijk was, dat er op hun kosten, een nieuwe leiding kon komen. Het aanleggen van de leiding en het graafwerk kwam op f 107.000,-, als het werk werd uitbesteed. De gemeente was niet bereid om dit bedrag uit te geven. Er was maar f 63.000,- beschikbaar voor de aannemer die de leiding heeft gelegd. Het graafwerk moesten de tuinders zelf doen. De leidingen die vanaf het pad naar de huisjes toegaan, werden ook vernieuwd, maar dat werd niet door de gemeente betaald, dat was voor rekening van de tuinders, circa f 40,-.

Op een buitengewone ledenvergadering, die speciaal voor dat doel gehouden werd, gingen de leden akkoord met het voorstel van de gemeente en er werd besloten, omdat het extra veel werk en hogere kosten met zich meebracht, geen watermeters te plaatsen. De vergadering werd bezocht door 93 leden. Inmiddels is het al weer lang geleden dat deze belangrijke klus werd uitgevoerd.

Het 55-jarig jubileum in 1988 werd heel bescheiden gevierd. Er was een feestweek en voor dit doel werd het terras overkapt om op die manier meer mensen kwijt te kunnen bij festiviteiten. Tot op heden hebben wij er heel veel plezier van.

In 1990 kregen wij bezoek van 2 heren van de invalidenbond, die een kijkje kwamen nemen hoe het gesteld was met de voorzieningen voor invalide bezoekers op ons park. Daar er geen invalidentoilet aanwezig was, kreeg de vereniging f 6.000,- subsidie om er één te bouwen. Het bedrag was net voldoende om de materialen te kopen, het bouwen is door vrijwilligers gebeurd.

In 1985 kwam één van onze medetuinders met het voorstel om t.b.v. de vereniging oud papier in te gaan zamelen en een lotto raadspel te organiseren. In het begin bracht dat veel geld op, later werd het aanmerkelijk minder. Het verzamelen van oude metalen, wat er bij gekomen was, maakte het nog aantrekkelijker om door te gaan met deze vreemde hobby. In de 13 jaar dat 3 medetuinders zich daar mee bezig hebben gehouden is er ruim f 25.000,- in de verenigingskas gevloeid.

In de jaren '80 en begin '90 zijn er naast de normale onderhoudswerkzaamheden ook een aantal verbouwingen aan ons clubhuis uitgevoerd, o.a. een nieuwe toiletgroep, nieuwe voor- en achterkeuken, nieuwe kozijnen in de voor- en zijgevel, gevels opnieuw betimmerd, dakbeschot en dakbedekking vernieuwd, verlichting veranderd en de bestrating om het clubhuis vernieuwd. In '88 toen de vereniging 55 jaar bestond, werd het terras met afdak in gebruik genomen. In maart van dat jaar, op een receptie, werden er aan uw bestuur nieuwe meubelen voor ons clubhuis aangeboden. De prijs van circa f 8.000,- die daarvoor betaald werd, kwam niet uit de verenigingskas, maar uit de oudpapier-pot. Een grandioos resultaat!

Er waren naast de hoogtepunten, ook enkele dieptepunten in '88. Wij waren er al een aantal jaren op voorbereid, maar het viel toch bar tegen toen in juli van dat jaar een gedeelte van de ringweg in gebruik genomen werd. Naast de

geluidshinder van de NS en overvliegende vliegtuigen, waar wij al aan gewend waren, is er nu ook het monotone geluid van de snelweg, die de rust verstoort op ons park. Ook dat hoort bij de vooruitgang.

Voor het onderhoud van ons park kunnen wij sinds '89 rekeningen indienen bij de Bond, tot een bedrag van 15% van de grondhuur, die wij verschuldigd zijn aan de

deelraad. Dat komt neer op ongeveer f 6.800,--. Een leuk bedrag, wat ten goede komt aan onze vereniging. In datzelfde jaar gaf de overheid een subsidie van 40% bij de aankoop van zonnepanelen. Veel tuinders maakten daar gebruik van. Zo kwam er een einde aan het gesleep met accu's.

'90 en '91 verliepen vrij normaal, geen hoge uitgaven voor het onderhoud van ons park, daar kwam in '92 echter verandering in. Wij moesten met weemoed afscheid nemen van onze motorkar. Jaren had hij met ome Jan Egels over ons park heen gereden. Nu moest hij weg om plaats te maken voor een moderne tractor met aanhanger, voor de prijs van f 29.115,--. Daar kwam bij f 8.211,-- voor een nieuw hek om de speelweide en f 1.146,-- voor inbraakpreventie aan de toegangshekken. Totaal een bedrag van f 38.472,--. Dat was voor het eerst in de geschiedenis dat onze vereniging zoveel geld uit kon geven in één jaar en voor dat soort zaken. Hulde aan allen die daar aan hebben meegewerkt.

Niet alleen onze vereniging had zoveel geld uitgegeven, maar ook onze verzekeraar moest behoorlijk in de beurs tasten. Op de jaarvergadering van '93 hebben wij het over het grote aantal inbraken gehad, die er de laatste jaren hadden plaats gevonden op de tuinparken. Via onze verzekeraar hadden wij vernomen, dat er in 3 jaar tijd f 36.194,-- aan premies was betaald door de leden van onze vereniging. Daar stond tegenover dat er f 67.803,-- aan schade was uitbetaald. Een tekort van f 31.609,-- of nog meer voor de verzekeraar. Wij waren het er over eens dat dit niet zo door kon gaan, maar een passende oplossing werd er jammer genoeg niet gevonden.

1993: 60 jaar Nieuwe Levenskracht. Een onvergetelijk jaar!

Op 18 juli werd door een aantal peuters een geheel vernieuwd jeugdhonk officieel geopend. Na de opening kwam de Zeskamp, die dit keer groots was aangepakt. Jong en oud konden zich weer kostelijk amuseren. In een grote tent op de speelweide werd op 31 juli voor leden en genodigden een receptie gehouden. Dat was tevens het startschot om met de festiviteiten in de feesttent te beginnen. De jubileumcommissie en vele medewerkers hebben alles uit de kast gehaald en er een onvergetelijk jubileumjaar van gemaakt. Een leuke bijkomstigheid was dat onze klaverjasclub hun 25-jarig jubileum vierde.

Vanaf 1980 zijn wij in het bezit van een autobusje. De eerste bus werd gekocht voor f 2.848,03. In 1986 kochten wij de tweede bus voor f 4.250,--. Deze werd in '93 vervangen door de Mercedesbus, die gekocht is van de Nederlandse Bank. Een

NLK bus

prachtbus, die zijn dienst heeft bewezen. Voor het maaien van de speelweide en de gazons werd een zitmaaier gekocht. Het werk wat eerst uitgevoerd werd door 4 tot 5 mensen, wordt nu door 1 man uitgevoerd.

1994. Net als bij de vorige jubileumvieringen had de jubileumcommissie nog een paar centen overgehouden. Van de f 12.000,-- die uw bestuur had neergeteld om het 60-jarig jubileum te vieren, ontvingen zij f 6.421,93 terug. Maar dat geld zou niet lang in de kas blijven, want op een buitengewone ledenvergadering in januari '94 werd door de 46 aanwezige leden besloten om een takkenkraker te kopen voor f 11.708,89. Inmiddels is gebleken, dat het een juiste beslissing is geweest. Al het snoeihout van ons park wordt door hem opgevreten, maar er moeten wel een paar vrijwilligers bij zijn, die de takken in zijn bek stoppen. Onze burens de N.S. hebben toestemming en zijn begonnen met de werkzaamheden aan het opstal terrein en de wasplaats. Op een bijeenkomst werd ons verteld, dat wij ons geen zorgen hoefden te maken over milieuverontreiniging of geluidshinder.

Van de deelraad kregen wij een rekening over 1993 voor het opgehaalde grof- en huisvuil van maar liefst f 20.752,-- dat kwam neer op f 26,54 per lid. Gelukkig werd dit na protest teruggedraaid naar f 25,-- per lid voor het ophalen van uitsluitend huisvuil. En hoe meer vuil er gebracht wordt, des te meer wij moeten betalen. In 1994 werd dit al f 30,--.

Halverwege het tuinseizoen werden wij opgeschrikt door hele nare berichten in de dag- en weekbladen. In het structuurplan Amsterdam 1995-2005 dat gemaakt is door de bestuurders van de "Centrale Stad" werd Nieuwe Levenskracht genoemd als een mogelijke locatie voor 300 woningen. De deelraad, de B.V.V. en het A.V.V.N. waren het daar absoluut niet mee eens. Zij zijn fel in protest gegaan, waarna het plan gewijzigd werd. De gemoederen waren even gerustgesteld. In september 1997 ontvingen wij een afschrift van het Roa-structuurplan en daar stond in, dat het plan voor het grootste gedeelte was goedgekeurd. Dat hield voor ons in dat wij de komende 10 jaar niet verplaatst zouden worden.

Uw bestuur vond het niet leuk, dat de prijs voor ons leidingwater drastisch verhoogd moest worden van f 60,-- naar f 80,--. Op tuin nr. 118 is een onderkomen gebouwd voor de verfraaiingscommissie. Met de bouw is er rekening mee gehouden, dat wanneer de commissie het niet meer zou gebruiken in de toekomst, het weer verhuurd kan worden als tuin. Naast het gebouwtje was een plek gemaakt, waarop het vele snoeihout verhakseld werd. In juli 1995 werd er fel gediscussieerd over

elektriciteit in onze tuinhuisjes. Een opinieonderzoek wees uit dat er in onze vereniging te weinig leden zijn die voor elektriciteit zouden stemmen. In december 1995 begon de N.S. met het slaan van een damwand langs de gehele spoordijk, daardoor werd de spoorloot hier en daar veel te smal. De damwand is geslagen om de dijk te versterken.

In mei 1996 werden wij voor het eerst geconfronteerd met het natuurvriendelijk tuinieren. Er waren zowel voor- als tegenstanders. Op een voorlichtingsavond, die gehouden werd op 14 april 1997 waren 64 leden aanwezig, die heel goed voorgelicht werden over wat natuurlijk tuinieren inhoudt. Op de speelweide bij de sloot werd een nieuw hek geplaatst in december van het jaar 1996. In dezelfde tijd werd begonnen met het vernieuwen van de pergola. Alle kolommen moesten gesloopt worden en opnieuw gemaakt. Een hele klus, die door een paar vrijwilligers geklaard is. De pergola was een geschenk van de leden in 1958 bij het 25-jarig bestaan van ons park.

Zo lang onze vereniging bestaat, kan men naast het tuinieren ook genieten van wat de O&O en de jeugdcommissie op het gebied van amusement organiseren. Er is heel wat afgelachen op de playback- en toneelavonden, zeskamp en sportdagen. Een hoogtepunt was een groots opgezette revue in 1996 waar 38 deelnemers aan mee werkten. In 4 avonden hebben ruim 600 mensen zich kostelijk vermaakt.

Bij de complexkeuringen van het A.V.V.N. en de B.V.V. heeft onze vereniging heel wat prijzen gewonnen. Vele jaren behoorden wij bij de mooiste tuinparken van ons land. In 1996 waren de laatste complexkeuringen, waarbij het onderhoud de eerste plaats innam. In '97 en '98 waren er geen keuringen.

Wanneer er weer keuringen komen, dan zal het natuurvriendelijk tuinieren op de eerste plaats komen. Bij de keuring van '96 paktten wij nog een 1ste prijs bij de landelijke en een 2de prijs bij de Amsterdamse complexkeuringen. Een geweldig succes voor de verfraaiingscommissie en allen die daar aan hebben meegewerkt. In 1997 zijn de volgende werkzaamheden uitgevoerd. Er werd een begin gemaakt met de kruidentuin, de paddenpoel en een stuk algemeen groen, dat zo natuurlijk mogelijk werd aangeplant. Bij de zandopslagplaats is een nieuw hek neergezet. Een gedeelte van het dak van de inkoop is vernieuwd en aan de rest is groot onderhoud gepleegd. In december is in ons clubhuis i.v.m. de vele inbraken een alarminstallatie geplaatst. Het clubhuis wordt nu met rust gelaten. Op de buitengewone ledenvergadering, die gehouden werd op 17 november, waren maar 8 leden en 8 bestuurders aanwezig. Er moest een besluit genomen worden over het voorstel van de Bond om de contributie met f 10,- te verhogen. Het voorstel werd aangenomen.

Omdat de N.S. bepaalde afspraken niet na kwam, betreffende de werkzaamheden aan het opstal terrein en de wasplaats, heeft het A.V.V.N. namens onze vereniging een gerechtelijke procedure aangespannen tegen de N.S. Er werd ons toegezegd dat zij er alles aan gaan doen om geluidshinder en verontreiniging van het milieu zoveel mogelijk te voorkomen. Voor de jarenlange overlast ontving onze vereniging een bedrag van f 15.000,--. Daarbij werd vermeld dat wij dit bedrag niet moesten zien als een afkoopsom. Op verzoek van een tuinder en in opdracht van de N.S. heeft er een grondonderzoek plaatsgevonden op de tuin gelegen aan de spoordijk, vlak onder de wasplaats van de N.S. Wij hebben daar een uitgebreid rapport over ontvangen. Daarin werd vermeld dat de werkzaamheden, die bij de wasplaats uitgevoerd worden, absoluut niet schadelijk zijn voor het milieu en de volksgezondheid.

Alle leden hebben van de B.V.V. het beleidsplan 1998-2007 "samen sterk" ontvangen. De belangrijkste punten uit dit plan zijn het natuurvriendelijk tuinieren en het openstellen van de tuinparken voor de buurtbewoners en andere belangstellenden. Dit komt maar zelden voor, vandaar de vermelding. In het begin van dat jaar heeft een tuinder, die ons ging verlaten, zijn tuinhuisje aan de vereniging geschonken. Na aftrek van wat kosten bleef er f 2.250,-- over na de verkoop. Op onze speelweide werd voor f 4.300,-- aan

kinderspeelwerktuigen geplaatst, dit bedrag werd betaald uit de oud ijzer- en krantenpot.

Na ± 35 jaar naamloos te zijn geweest, hebben de paden op ons park weer een naam gekregen, een aantal van hen dragen nu weer dezelfde naam als 35 jaar geleden.

Langs de Molenwetering heeft de firma "Orange Woud" het ecolint voltooid. De werkzaamheden bestonden uit het laten zakken van de beschoeiing en het aanplanten van water- en moerasplanten.

Weer een teleurstelling voor de tuinders die er al jaren over bezig zijn. Op het congres van de Bond van Volkstuinders werden de twee voorstellen van de tuingroep "de Bongerd" over elektriciteit niet aangenomen. Van de 29 tuingroepen die aanwezig waren, stemde alleen "de Bongerd" voor.

In 1997 werden wij verplicht om alle gebouwen op ons park hoger te verzekeren. De assurantie die wij betalen steeg daardoor enorm, dit kan niet langer uit de algemene middelen betaald worden, dus moesten de leden er voor opdraaien. Na jaren zonder een vergunning gedraaid te hebben in ons clubhuis, kregen wij van

de deelraad te horen dat er een vergunning aangevraagd moest worden. De exploitatievergunning voor een zwak alcohol verstrekkend bedrijf hangt sinds dit jaar in ons clubhuis. De vergunning staat op naam van een medetuinster, die in het bezit is van de vereiste diploma's.

Van de B.V.V. vernamen wij dat de besturen van de tuinparken verplicht zijn om alle gasaansluitingen te laten controleren door een commissie die daarvoor is aangesteld. Wanneer er om de e.o.a. reden geen controle plaatsvindt, dan gebeurt dat op kosten van de tuinder door de brandweer of hinderwet.

December '98 de CV in ons clubhuis is in gebruik genomen. De twee medetuinders, die in hun vrije tijd, deze klus hebben uitgevoerd, mogen trots zijn op hun werk, de verwarming doet het geweldig en de prijs viel enorm mee, slechts f 5.789,26.

Het 65-jarig jubileum van onze vereniging wordt bescheiden gevierd. Er waren wat extra activiteiten in ons clubhuis, die redelijk bezocht werden. In dit jaar hebben wij deelgenomen aan de complex-keuringen nieuwe stijl. Wij behaalden 256 punten van de 318 die er behaald konden worden. Volgens de keurders waren wij op de goede weg, wat het natuurlijk tuinieren betrof. Veel tuinders dachten er anders over, ook een aantal bestuurders waren er niet blij mee en vonden het maar niks. Maar zij hadden zich als eersten te houden aan de beleidsplannen van de overheid en de Bond.

Wat de tuin controles betreft is er veel veranderd. Er wordt tegenwoordig alleen nog gekeken of het pad en de sloot onderhouden worden en dat er geen sprake is van verwaarlozing.

Ik wil nog even terug naar de verwarming in ons clubhuis. In 1964 werd ons clubhuis geopend en in gebruik genomen. Daar er geen verwarming was, werd het half november gesloten en half maart weer geopend. Ruim 4 maanden van het jaar werd ons clubhuis niet gebruikt. Het toenmalige bestuur en enkele commissieleden waren van mening dat het contact tussen de leden ook in die periode mogelijk moest zijn. Voor f 100,-- werden er van de Commelinschool twee grote oliekachels overgenomen, die in het clubhuis geplaatst werden.

Zij zorgden voor warmte, maar ook voor heel veel werk. De olie was niet aan te slepen! Regelmatig zaten de kachels en de pijpen vol met roet en dat moest dan schoongemaakt worden door ome Jan, een oud-tuinder die dat heel zorgvuldig deed. Wanneer hij klaar was met zijn werk, dan moest ome Jan en het clubhuis schoongemaakt worden, de man zag er niet uit. We hebben dan ook heel wat afgelachen, wanneer de kachels schoongemaakt werden. Na de olie zijn we overgegaan op gaskachels. In het begin bracht dat ook heel wat sleepwerk met

zich mee, er zijn heel wat ketels gas door heen gegaan. Het bestuur heeft toen besloten om een gastank van 1000 liter te laten plaatsen. Dit is later een tank van 2000 liter geworden. Sindsdien zijn er geen problemen meer, wat de verwarming in het clubhuis betreft.

In de naaste omgeving van ons park is er heel wat veranderd. Een aantal zaken zullen er toe bijdragen, dat ons park in de komende 15 jaar niet verplaatst zal worden. Op het voormalige Ajax-terrein zijn 700 woningen gebouwd (en inmiddels al 5 jaar bewoond). Het gebruik van de voetbalvelden op sportpark "Voorland" is geoptimaliseerd. Het natuurgras op een aantal velden is vervangen door kunstgras. Er is op één van de terreinen een hockeyclub gekomen. Op de voormalige sintelbaan is een tuincomplex gekomen, de Hof van Eden, van 50 tuintjes t.b.v. de verdreven tuinders van de Molukken. Op "Voorland" is een nieuwe atletiekbaan gekomen, waarop ook internationale wedstrijden gehouden kunnen worden.

De voormalig terreinen van T.O.G., de voetbalclub, die ruim 70 jaar onze naaste buur is geweest, maar door een enorme brand het veld moest ruimen, zijn bestemd voor woningbouw. Wij hebben gehoord dat er zo'n 300 woningen komen. Wij wachten af wat dit weer met zich mee brengt. Voor T.O.G. is het bijzonder fijn dat zij op een andere locatie in de naaste omgeving door kunnen gaan met hun activiteiten voor jong en oud.

In augustus '99 heeft een expert, in opdracht van het bestuur, de opstallen van de vereniging met inventaris, opnieuw getaxeerd. Dit i.v.m. de verzekering. Hij maakte ons er op attent, dat wij er verstandig aan zouden doen, om een extra verzekering af te sluiten, voor de opstallen, waarvan het dak bestaat uit golfplaten waar asbest in verwerkt is. Of wij moesten de golfplaten laten verwijderen door een gespecialiseerd bedrijf. Om alle risico's te vermijden, besloot het bestuur voor het laatste.

De prijs voor het verwijderen bedroeg f 12.000,--. Tien vrijwilligers uit de verfraaiing- en onderhoudscommissie staken de koppen bij elkaar en vonden het bedrag veel te hoog en hebben toen zo voorzichtig mogelijk de platen verwijderd en nieuwe dakbedekking aangebracht, voor een bedrag van f 6.482,71.

Op de ledenvergadering van 22 april ontvingen wij, uit handen van wethouder Prins (van de deelraad Watergraafsmeer) het Keurmerk Natuurlijk Tuinieren met 2 stippen. Wij hopen dat dit keurmerk gewicht in de schaal legt, wanneer er weer sprake is van een mogelijke verplaatsing van ons complex.

Het werk van de verfraaiingscommissie en de ecocommissie heeft er voor een groot deel toe bijgedragen, dat het keurmerk in ons bezit is

gekomen. Met elkaar moeten wij er alles aan doen om dit te behouden!
Het was heel jammer dat de twee mede-tuinders, die het Natuurlijk Tuinieren bij ons op de rails hebben gezet en daarmee veel werk hebben verzet i.v.m. drukke werkzaamheden, het werk voor de eco-commissie niet langer voort konden zetten.

2001: De parkeerplaats verkeerde in een hele slechte staat en het was te veel werk om het te laten uitvoeren door vrijwilligers. Daarom heeft het bestuur het werk uitbesteed aan een aannemer voor een bedrag van f 5.100,-. En nu maar hopen dat de automobilisten hun snelheid op de parkeerplaats aanpassen.

16 medewerkers van het clubhuis hebben een cursus sociale hygiëne voor de horeca gevolgd en hebben een diploma in ontvangst kunnen nemen.

2001: Wij hebben van de overheid een subsidie van f 1.500,- ontvangen voor het verwijderen van de olietank, die voor de inkoop in de grond lag. Aan de firma Kaspers moesten wij een bedrag betalen van f 1.615,63 om de tank te laten verwijderen.

Door de firma Herras een hek laten plaatsen op de speelweide, de kosten waren f 4.934,41 en dit werd betaald door de deelraad.

1998: De discussie over het voortbestaan van onze vereniging heeft een afronding gekregen. De Raad van Staten heeft beslist over het structuurplan, voor 99% is het voortbestaan gewaarborgd.

In de laatste jaren, krijgt de vereniging steeds meer te maken met zaken, die vroeger niet aan de orde waren. B.v. Er moet in de keuken een logboek zijn, waarin wordt vermeld wanneer het frituurvet is vernieuwd.

Er behoort een logboek te zijn, waarin een bestuurder elk jaar vermeldt, wanneer de speelwerktuigen op de speelweide gecontroleerd zijn op veiligheid.

N.a.v. het drama, dat zich heeft afgespeeld op de bloemenveiling in Bovenkarspel, waarbij 25 doden te betreuren waren door legionella besmetting, is er in opdracht van de Bond op alle tuinparken een onderzoek geweest op de drinkwater voorzieningen. Daar bij ons in 1986 het gehele leidingnet was vernieuwd, had de inspecteur van de Milieudienst maar weinig aanmerkingen. Er moesten maar drie terugslag klepjes geplaatst worden in de verenigingsgebouwen.

In 2001 kregen alle verenigingen ook te maken met de arbo-wet. Daar moest een coördinator voor aangesteld worden. Ondeugdelijk materiaal, machines, trappen en ander gereedschap moest afgevoerd en vernieuwd worden. De leden werden vooral in het begin regelmatig voorgelicht door de coördinator. Er moest veiliger gewerkt worden. Voor de verfraaiingscommissie zijn de nodige persoonlijke

wapen Watergraafsmeer
op het clubhuis

bescherming materialen (P.B.M.) aangeschaft. Speeltoestellen op de speelweide zijn door een onafhankelijk bureau gecontroleerd op veiligheid.

N.a.v. de vreselijke ramp, die er heeft plaatsgevonden in Volendam, heeft de technische commissie voor een bedrag van f 2.635,- aan brandpreventie middelen uitgegeven t.b.v. het clubhuis.

De brandblussers die in onze gebouwen hingen, zijn vervangen door nieuwe. Een deskundige heeft aangegeven, wat voor brandblussers er moesten komen. De prijs was f 2.584,64.

Op de jaarvergadering van 12 april 2002 werden er vragen gesteld over de f 2.500,- die op de begroting staan, voor het arbo-gebeuren. De penningmeester gaf aan dat het kan voorkomen dat er nieuw gereedschap en/of nieuwe machines gekocht moeten worden. Er moet ook rekening gehouden worden, met de mensen, die een cursus gaan volgen voor het werken met een kettingzaag, motormaaier, zaagmachine e.d.

Nogmaals de arbo-wet.

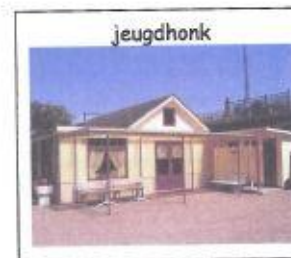
De gasflessen die door een vrachtauto worden gebracht, mogen na 2001 niet meer met de hand worden gelost. Dit hield in dat er een andere plaats moest komen voor de opslag van de gasflessen. Na overleg met de chauffeur hebben een aantal vrijwilligers het gashok gebouwd. De kosten waren f 6.308,59. Een speciale heftruck die meegevoerd wordt door de vrachtwagen, gebruikt de chauffeur voor het laden en lossen van de gasflessen.

De kerstversiering, die elk jaar in ons clubhuis wordt aangebracht en bestond uit natuurlijk materiaal, werd vanaf 2001 brandvertragend gemaakt met speciale spuitbussen.

Van tuinpark "de Bongerd" heeft onze vereniging 54 stoelen gekregen in ruil voor wat planten. De stoelen zijn door de beheerder van ons clubhuis en een paar medewerkers keurig opgeknapt. Er is ook weer een hoop werk verzet in ons clubhuis, dat heeft een nieuw kleurtje gekregen. Dank aan de vrijwillige schilders. Het clubhuis ziet er weer keurig uit.

De ecocommissie draait nog niet, er hebben zich nog geen mensen aangemeld, die deze commissie willen bemensen. Het is daarom fijn dat er twee medetuiniers zijn gestart met het houden van lezingen en dia-avonden over lastige planten op ons park en het natuurlijk tuinieren, waarvan wij hopen dat er binnenkort een aantal mensen zich melden om de ecocommissie nieuw leven in de blazen.

2003: Wij zijn inmiddels 3 jaar in het bezit van het keurmerk met 2 stippen. 4 stippen is het hoogste wat bereikt kan worden. Er moeten er dus nog 2 bijkomen in het belang van het voortbestaan van N.L.K. Daar het keurmerk maar een paar jaar van kracht is, moet er nu een herkeuring plaatsvinden, de kosten zijn € 150.

Dit is bekend gemaakt op de vergadering, daar werd ook het besluit genomen om het fietsverbod op zon- en feestdagen te laten vervallen. Eindelijk! Na 68 jaar mag er nu ook op zon- en feestdagen gefietst worden op ons park.

Bij het vele werk dat er uitgevoerd moet worden op ons park, is er dit jaar nog iets bijgekomen n.l. het snoeien en kandelabereren (dit is het wegzagen van de takken van de boom tot aan de stam, waarbij korte stukken zijtakken verdeeld over de stam van de boom behouden blijven : *redactie*) van 9 bomen in het openlucht theater. De werkzaamheden hebben wij uit laten voeren door een hovenier. Een enorme hoeveelheid snoeihout is verhakseld en opgeruimd door de verfraaiingscommissie.

Het voorstel van tuingroep "de Bongerd" betreffend de elektriciteit is op onze vergadering in stemming gebracht, met 49 stemmen voor en 20 tegen, is besloten het voorstel van "de Bongerd" te steunen.

Al vanaf 2002 wordt er geen oud ijzer meer weg gebracht. De oud ijzer pot is opgeheven. Het bedrag wat er nog in kast is, wordt gebruikt voor het onderhoud van het park. Het bedrag is € 3.908,--.

De telefooncel, waar we jaren gebruik van hebben gemaakt, is gesloten en we hebben de geldlade verwijderd.

Op de jaarvergadering werden maar liefst 10 tuinders benoemd tot lid van verdienste. De benoeming gebeurt door de vergadering en is van toepassing op leden, die zich tenminste gedurende 10 jaar in hebben gezet voor de vereniging. Het jaar 2003 was, wat de vereniging betreft een periode waar wij met heel veel plezier op terug kunnen zien. Het weer was bijzonder mooi en de viering van ons

70-jarig jubileum is waardig en heel fijn verlopen. Alle activiteiten die er dit jaar waren, werden druk bezocht en geen wanklank werd gehoord. In een woord geweldig! Op de receptie, die gehouden werd op 3 mei, werd een prachtig cadeau aangeboden van de leden. Sinds die dag kunt u het gekletter van de waterval horen in het openlucht theater. Bij de waterval hoort ook een rotspartij, die is er ook gekomen. Het geheel is door een handvol vrijwilligers gemaakt.

Het geld, een bedrag van € 1.497,32 werd door een echtpaar van de tuin ingezameld bij de leden. Van het geld werden de materialen gekocht, die er nodig waren. In het bedrag van € 1.497,32 zit ook een bijdrage van het bestuur van € 221,32.

Een lust voor het oog was de rotonde bij de vlaggenmast. De oude beplanting werd verwijderd en vervangen door nieuwe planten. De uitbeelding was bijzonder mooi, een jubileumgeschenk van de firma Josy (bloemen- en plantenshops), een medetuinier maar ook de leverancier van planten aan de inkoop.

Voor de feestweek die gehouden werd van 25 juli t/m zondag 3 augustus was een grote tent geplaatst op de speelweide.

Op woensdag 23 juli om 7.30 uur waren een aantal werknemers van het verhuurbedrijf en 30 medetuinders begonnen met het plaatsen van de tent. Rond 13.00 uur in de middag stond de tent en kon er met de inrichting begonnen worden. Een hele klus, maar omdat er met een vast ploegje mensen gewerkt werd, die al meerdere malen dit soort werk hadden uitgevoerd, verliep ook dit werk vlot. Op vrijdagmiddag rond 15.00 uur was de klus geklaard en kon de tent 's avonds geopend worden voor het revue-gezelschap, wat bestond uit tuinders, John Rebo, miss Desmond en twee herauten. De vele aanwezigen hebben zich kostelijk geamuseerd en waren vol lof over het optreden en de aankleding van de tent. Na deze avond volgden nog 11 activiteiten voor jong en oud. Alle middagen en avonden werden druk bezocht. De festiviteiten werden afgesloten met een B.B.Q. waar 140 mensen aanwezig waren. Een succes, met heel veel plezier kunnen wij terugzien op een geweldig jubileumfeest.

2003: De controle op onze gasinstallaties is afgerond. Maar u kunt er verzekerd van zijn dat de controles regelmatig zullen terugkeren.

2004: Onze oude Mercedes was rijp voor de sloop. Voor een bedrag van € 8.750,- heeft de vereniging een prachtige bus gekocht, van het bedrijf waar een medetuinder bij werkt.

Op 7 januari 2004 was er een bijeenkomst met een aantal tuinders, de bedoeling was om de ecommissie nieuw leven in te blazen. Dat is gelukt. Op de vergadering van 16 april 2004 werd de nieuwe ecom officieel aangesteld. Tot op heden doen zo gemiddeld 8 mensen hun uiterste best om het natuurlijk tuinieren te promoten op ons park en daarnaast steken zij zelf ook de handen uit de mouwen om het ecolint, langs de Molenwetering, wat zij zelf hebben aangelegd, te onderhouden. Volgens het jaarverslag is er een subsidie toegekend door Waternet van € 6.000,-.

Op dinsdag 27 september werd de vereniging medegedeeld dat er een stip bij is gekomen op ons keurmerk. Het zijn nu 3 stippen. Een leuk succes bereikt door de verfraaiingscommissie en de ecom.

Uit het jaarverslag van 2005: Betreft de arbo-wet, vooruitlopend op de wijziging van de arbo-wet van 2007, heeft staatssecretaris van Hoof van Sociale Zaken, besloten dat veel van de huidige arbo-regels per 15 maart niet meer voor vrijwilligers gelden. De verplichting om een risico-inventarisatie en evaluatie te maken vervalt. Vrijwilligers moeten wel wettelijk beschermd blijven tegen ernstige risico's.

Op de ledenvergadering van 24 juni 2006 is er een stemming gehouden over wel of geen elektra. De uitslag was als volgt: er waren 72 tuinders voor, 70 tegen en 1 ongeldig. Daar er geen 2/3 meerderheid behaald is, komt dit onderwerp voorlopig niet meer op de agenda.

In opdracht van de verzekering heeft het expertise-bureau P.D. en W. alle tuinhuisjes op ons complex getaxeerd, de kosten bedroegen € 20. De bedragen waarvoor de huisjes verzekerd werden, zijn verhoogd. Dit houdt wel in, dat alle huisjes zijn verzekerd tegen nieuwbouw waarden!

2006: Voor het verhakselen van het vele snoeihout en het zagen van bomen, zijn er een nieuwe takkenkraker en een kettingzaag voor een bedrag van totaal € 13.120,51 gekocht.

Voor de 3^e keer in het 45-jarig bestaan van ons clubhuis is er nieuwe dakbedekking aangebracht. De oude bedekking is verwijderd. Daar het dakbeschoot hier en daar slecht was, zijn er voordat de nieuwe dakbedekking aangebracht werd, platen opgeschroefd. Aan de klus hebben zo'n 20 vrijwilligers

mee geholpen. Het dak kan er weer 15 jaar tegen. Er moet wel rekening mee gehouden worden dat het puntdak ook nog gedaan moet worden.

2007: Voor het vervoer van grond, takken, haksel enz. is er een nieuwe tractor aangeschaft voor een bedrag van € 13.240,-. De oude, die al wat jaartjes dienst had gedaan, ging kuren vertonen. Op het dak van het jeugdhonk is geen nieuwe dakbedekking gekomen, de lekkages zijn gerepareerd en de lozingen vernieuwd.

Op de plaats waar elk jaar voor activiteiten een tent geplaatst moest worden, is door twee medetuinders een prachtig afdak gemaakt. De verfraaiingsloods is drastisch opgeruimd, gereedschap geschilderd, veel materiaal wat niet veel gebruikt werd is afgevoerd.

Het oude gereedschap is vervangen door nieuw enz. In de betonloods is de verfraaiingscommissie ook begonnen met het opruimen van spullen die niet meer gebruikt worden.

Aan één zijde is een nieuwe stelling gekomen, om de spullen op te bergen die nog gebruikt worden.

2008: Het afdak bij het clubhuis was er met een storm afgewaaid en behoorlijk beschadigd. Een paar medetuinders hebben nieuwe golfplaten aangebracht, de verzekering dekde de schade.

Zij hebben zich ook bezig gehouden met het veranderen van de bijkeuken in ons clubhuis. Het meeste werk was het verplaatsen van de bakoven en het plaatsen van een nieuwe afzuigkap.

Wat het vermelden waard is, is dat onze klaverjasclub ook nog steeds meedraait in onze vereniging. In het begin van 2008 bestonden zij 40 jaar. In al die jaren zijn er heel wat kaarten geschud en er zijn altijd vrijwilligers geweest, die zich met de organisatie hebben bezig gehouden. De kaartavonden en middagen waren altijd reuze gezellig. We kunnen dan ook rustig stellen dat de kaartclub een behoorlijk steentje heeft bijgedragen aan het sociale gebeuren in onze vereniging. En dat is voor een vereniging heel belangrijk.

Wanneer er geen klaverjasclub, O&O, jeugdcommissie, zangclub, clubhuisbeheerder en medewerkers, toneelclub, mannenkoor, line-dancers, play-backers, muzikanten en andere creatieve mensen, in de afgelopen 75 jaar, zich hadden ingezet, dan was het een saai boel geweest en hadden veel tuinders het af laten weten!

Medeschoffelaars, ik heb geprobeerd om u een zo duidelijk mogelijk beeld te geven van wat zich in 75 jaar heeft afgespeeld in onze vereniging. Ik hoop dat ik daar in geslaagd ben en dat u het met mij eens bent, dat "Nieuwe Levenskracht" behouden moet worden voor ons en allen die nog na ons komen.

Dat gaat niet vanzelf, daar moet aan gewerkt worden, door iedereen die daar toe in staat is.

Heel veel dank aan alle mensen, die zich in de afgelopen 75 jaar hebben ingezet voor die geweldige vereniging met de naam: "Nieuwe Levenskracht".

Over enkele dagen gaat het feest beginnen. Een aantal mensen is al twee jaar bezig met de voorbereiding. Laten wij deze mensen niet teleur stellen en er met elkaar een onvergetelijk feest van maken.

Ik wens u heel veel plezier.

Toon Stelling

